

Νέον στάδιον αγώνων
 με συντάγματα εϋζώνων.

Στοῦ Ἄρεως τὴν ἔρημον ἐκείνην πεδιάδα
 ἀκούω σμίξιμο σπαθίων καὶ τουφεκιῶν βροντή,
 μὲ φουστανέλα κλέφτικη κυττάζω τὴν Ἑλλάδα,
 κί' ἀνακατόνομαι κί' ἐγὼ σ' αὐτὸ τὸ πατιρντί.
 Πέφτουν τὰ βόλγια σὰν βροχή κί' ἡ μυίγαις σὰν χαλάζι,
 κί' ὁ κόσμος στέκεται μακριὰ καὶ κάνει τόσο χάζι,

Ἴδου οἱ εϋζωνοὶ! τραβοῦν ἔμπρὸς μὲ νταϊλίκη!
 Ἴδέτε τους!... ἀνέβηκαν τὸ πρόχωμα ἐκεῖνο!
 σιγὰ σιγὰ τὰ μέλη μου καταλαμβάνει φρίκη,
 καὶ τὸν ἱππότην Σεβαλίε μακρόθεν διακρίνω.
 Πῶ! πῶ! τί φέσι κόκκινο καὶ ἄσπρη φουστανέλα!
 κί' οἱ θεαταὶ εἰς τὰ ᾠηλά πετοῦνε τὰ καπέλα!

Ἴδέτε ἴσῃν ἀντικρυνὴ τῆς πεδιάδος ῥάχη!
 γιὰ ἴδέτε ἄρματα χρυσᾶ! γιὰ ἴδέτε μπαγιονέταις!
 Σιγὴ, σιγὴ, καὶ ἀρχινᾷ ἡ πεισματώδης μάχη...
 βαροῦν βαρεῖά τὰ τύμπανα, σημαίνουν κί' ἡ τρομπέταις.
 Μπάμ! μπούμ! βροντοῦν ἀμέτρητα εϋζωνικά τουφεκία,
 ἀλλ' ὁμως μὴν τρομάζετε κί' εἶνε χωρὶς φυσέκια.

Βαρεῖτέ τους, μωρὲ παιδιὰ!... εἰς τὸ σταυρὸ κτυπᾶτε!
 ἔμπρὸς, ἔμπρὸς, συντάγματα καὶ τάγματα εϋζώνων!
 ἐπάνω ἴστα πρόχωματα ἀκράτητοι πετᾶτε,
 κί' ἀρχίζει νέον στάδιον πολεμικῶν αγώνων.
 Μόνο σ' ἐμᾶς ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἀνδρεία πρέπει...
 βαρεῖτέ μας ἴστα ψέμματα καὶ ὁ Βοσσὲρ μᾶς βλέπει.

Σιγὴ, σιγὴ, καὶ ἀρχινᾷ ὁ πόλεμος ἴσῃ ἀλήθεια,
 κί' οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἕλληνες εἰς τὴ στιγμὴ τὰ χάνουν,
 κοχλάζει ἐνθουσιασμός πολεμικός ἴστα στήθεια,
 κί' οἱ εϋζωνοὶ μὲς ἴσῃ βοῇ δὲν ξέρουν τί νὰ κάνουν.
 Ὁ ἕνας τρέχει ἀπ' ἐδῶ νὰ βρῇ καμμία θέσι,
 κί' ὁ ἄλλος χάνει ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἄρματα καὶ φέσι.

Ἄλλ' ὁμως μέσα εἰς αὐτὴ τὴν ἔξαφνικὴν τρεχάλα,
 μέσα σ' ἐκεῖνον τὸν καπνὸ, ἴστα τόσα πυροβόλα,
 σὲ διακρίνω ἐνδοξε Πρωθυπουργὲ Κεφέλα
 μ' ἐκεῖνα τὰ ὀλόρθα σου καὶ κάτασπρα φωκόλα.
 Κί' ἰδοῦ!.. ἡ Δόξα δίπλα σου καμαρωμένη στέκει,
 κί' ἀπὸ γρασιδίγια στέφανον ἀμάραντον σοῦ πλέκει.